

je bil del posadke, je veličanstvo naklonilo 2600 gld., bataljonu Reuss-Plauen pa 600 gld. Dalje je dobil škof Gruber od cesarice zlat križec, njegov dvorni kaplan pa zlato tobačnico. Končno sta dobila nunska samostana v Ljubljani in Škofji Loki podobo njenega veličanstva cesarice v prav lepem zlatem okviru.“

In to je bilo vse! Ljubljančanom se je videlo dosti premalo, ker so pričakovali mnogo več. —

(Konec prihodnjič.)

Oj pene, morske pene . . .

Dve ladjici po morju sta veslali . . .
 Ni zate znala moja,
 ni zame znala tvoja,
 valovi pa so drugo k drugi gnali,
 oj gnali brez pokoja . . .
 In sredi morja hudournega
 in sredi morja, sredi burnega,
 ko brezdno morja se odkriva
 in besno val nebo zaliva
 in ko vseмир brezsilno stoka,
 je bila najina poroka . . .

* * *

Ljudje so rekli, da je greh,
 a midva sva iz ladjic dveh
 le eno si zgradila
 in skupaj se vozila.

A ti si bil nevešč mornar,
 pustil si ladjico v nemar:
 razbil si njo in mene,
 oj pene, morske pene . . .

Márica II.

